

Догађаји године:

2011

1. Одбијање српске кандидатуре за ЕУ
2. Хапшење и изручење Ратка Младића
3. Српске барикаде на северу Космета
4. Неуспешна продаја Телекома
5. Забрана одржавања геј параде у Београду

Политичар године:

1. **Ивица Дачић**: Једини имао храбрости да преузме одговорност за овогодишњу забрану безбедносно и политички високо ризичне геј параде. Први из власти јавно обелоданио притиске који Брисел врши на Србију по разним питањима (од геј параде, до Косова). У жељи да задржи или врати део разочараних гласача, отпочео престојаванье од еврофанатизма ка еврореализму, па и скептицизму. Многи сумњају да је то само предизборни трик интелигентног Ивице, али многи, поготово у одсуству добре алтернативе, све више подлежу његовој здраворазумској реторици. Иако делује прилично „нетелевизично“, заправо је изузетно вешт у опхођењу са јавношћу и медијима. Одличан дриблер на малом простору, навикнут да се сналази и вешто пробија између „великих играча“ – како некада у СПС-у, тако и сада на политичкој сцени. Задржао место најпопуларнијег министра у непопуларној влади и подигао странку значајно изнад цензуса. За сада успева у ономе што ће изгледа остати Тадићев неостварени сан – да буде „добар и са Русима и са Америма“ – али је питање да ли ће то моћи и онда када/ако икада постане „број један“. Пожељан партнер за оба фаворита на предстојећим изборима, из којих ће, по свој прилици, Ивица Дачић изаћи или као „пуковник“ (премијер)

или „покојник“. Тренутно се много извеснијим чини оно прво.

2. **Драган Ђилас**: Врло слично Дачићу. Мудро се држао по непопуларном питању геј параде и градио имиџ „човека који решава проблеме“. Не базирујући се много на критике, привео крају мост преко Аде – уз онај преко Бешке, једини прави капитални објекат постпетооктобарске власти. Успешно контролише значајан део медија и готово консенсуално виђен за Тадићевог наследника у странци. Као последица свега наведеног, забележио огроман скок у истраживањима јавног мњења, прескочивши у томе доскора неприкосновене Јеремића и Тадића. Не рачунајући Вучића, највећи проблем му је то што се ипак мало превише и пребрзо уздигао у страначкој хијерархији, на шта се у таквим организацијама никада не гледа са симпатијом. Други проблем јесте генерално опадање популарности читаве странке, односно читаве владајуће политичко-идеолошке парадигме, тако да ће се Ђилас у наредним месецима вероватно наћи у дилеми да ли да то опадање покуша некако да заустави – или пак да га још додатно убрза и онда се појави као спасилац.

3. **Александар Вучић**: несумњиво главни оперативац тренутно најјаче српске странке. Успешно (коначно) произвео дуго најављивани страначки програм, проширио медијску ватрену батерију напредњака, вешто и непрестано држао отворену тему „жуте корупције“ и изашао ојачан из Томине пустоловине са штрајком глађу. Улази са великим амбицијама у предстојеће изборе и све знане и незнане постизборне комбинације.

4. **Драган Марковић Палма**: Највише напредовао на ранг-листама и током 2011. постао такорећи српски политичар са највишом средњом оценом (преко 3). Говорио о геј паради оно што већина народа мисли. Наставио са промовисањем јагодинског „привредног чуда“ широм Србије и пред ТВ камерама успешно купао, едуковао, забављао, упаривао, венчавао и умножавао јагодинску популацију. И поред уносних понуда од стране напредњака и Динкића, остао веран Дачићу (за сада) и уколико не буде угушен корупционашким димом из Колубаре не мора много бринути за своју политичку будућност.

